

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819201042
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8819201042.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu G. U., M., so sídlom I. XXX/A, XXX XX G., F.: XX XXX XXX, proti žalovanému Z. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. X, XXX XX I. J. Y., o zaplatenie 2.952,39 Eur s prísl., odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 3Csp/65/2019-68 zo dňa 28. augusta 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku II. a III. a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.002,40,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.002,40,- eur od 01.12.2018 do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach po 80,- eur mesačne, ktoré splátky sú splatné vždy do 25.dňa toho ktorého mesiaca na adrese žalobcu pod následkami straty výhody splátok, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietá.

III. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 261 ods. 6 písm. d), § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník platný a účinný v rozhodnom období, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 3 ods. 1, § 39, § 41, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 39, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, § 3, § 10c nariadenia č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3, § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzatvorenia zmluvy, čl. 17, § 232 ods. 3, 4, § 251, § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu K. G.. a žalovaný uzavreli dňa XX.XX.XXXX L. o úvere - dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3.000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach, celkovo mal žalovaný vrátiť sumu 6.926,51 Eur. r. Právny predchodca žalobcu výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 13.06.2016 oznámil žalovanému, že vzhľadom k tomu, že svojím konaním podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, stáva sa úverová pohľadávka k 13.06.2016 predčasne splatnou v celom rozsahu a zároveň ho vyzval uhradiť dlžnú sumu vo výške 3.471,84 Eur v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Žalovaný si zásielku neprevzal ani v odbernej lehote. V zmysle Sadzobníka poplatkov platného od 01.02.2014

poplatok za 1. upomienku predstavuje sumu 10,- Eur, poplatok za 2. upomienku sumu 25,- Eur, poplatok za výzvu na splatenie úveru sumu 3,50 Eur a poplatok za upozornenie pred výzvou na splatenie úveru predstavuje poštovné v zmysle Y.. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému titulom Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2018. Z listiny „M. stav úveru ku dňu XX.XX.XXXX“ je zrejmé, že žalovaný celkovo na predmetný úver uhradil sumu 997,60 Eur. Žalovaný na pojednávaní žiadal zaplatiť dlh na splátky po 80,- Eur mesačne, s čím žalobca súhlasil.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že uzatvorená zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 02.09.2014 Zmluvu o úvere/dobrá pôžička, súd však považoval niektoré ustanovenia za sporné. V prvom rade zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorého výška v danom prípade predstavovala 25,12% ročne. Z internetovej stránky NBS preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov v 09/2014 činil úrok 10,40% p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zákone č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka Zmluva o úvere v časti odplaty absolútne neplatným právnym úkonom. Pôvodný žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 3.000,- Eur, pričom žalovaný uhradil celkovo sumu 997,60 Eur, preto pri súčasnom závere o absolútnej neplatnosti o výške úrokov z úveru súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi zostatok neuhradenej istiny, a to vo výške 2.002,40 Eur (3.000,- Eur - 997,60 Eur). Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, kedy uplynula lehota na plnenie, dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, a to tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Nakoľko došlo ku konsenzu medzi stranami sporu ohľadom určenia výšky splátky 80,- Eur, rozhodol tak, že povolil žalovanému zaplatiť žalobcovi dlh v splátkach vo výške, ktorú si určili.

5. O trovách konania rozhodol tak, že z uplatnenej celkovej sumy, vyčíslenej ku dňu vydania rozhodnutia, vo výške 6.226,98 Eur bolo žalobcovi priznaných 2.065,84 Eur (suma tvorená z istiny a z kapitalizovaného úroku z omeškania vyčíslená ku dňu vydania rozhodnutia). Žalobcovi tak vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33%, vo zvyšnej časti bol úspešný žalovaný, a to v rozsahu 67%. V tomto konaní bol úspešnejší žalovaný nakoľko výsledný úspech pripadal na jeho stranu v pomere 34% (67% - 33%). V tejto súvislosti súd považoval za potrebné poukázať aj na čl. 17, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výroku II. a III.. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. a), f), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). V prvom rade poukázal na to, že úroková sadzba predstavuje cenu, ktorú musí dlžník zaplatiť za požičané peniaze, pričom táto je určená špecificky, nakoľko je pomerom celkového požadovaného poplatku, ktorý musí dlžník zaplatiť veriteľovi, aby získal úver za vopred dohodnutú dobu, k objemu úveru, ktorý je dlžníkovi skutočne k dispozícii. Úrokové sadzby sú ovplyvnené najmä ponukou a dopytom po kapitály, ako aj celým radom ďalších faktorov. Zároveň výška odzrkadľuje nakoľko rizikovým sa banke javí poskytnutie úveru. Nesúhlasil s tvrdením súdu, že výška úrokovej sadzby je v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka, pretože súdom uvedená hodnota predstavuje priemernú hodnotu, teda ide o tzv. aritmetický priemer. Z uvedeného teda vyplýva, že do tejto hodnoty z jednej strany vstupujú ako minimálne hodnoty úrokovej sadzby, ako aj maximálne. V tomto zároveň poukázal na skutočnosť, že maximálna výška dohodnutých zmluvných úrokov v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy nebola žiadnym spôsobom limitovaná. V tomto smere poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorého by neprimeraným úrokom bol taký, ktorý by prevyšoval štyri až päť a pol násobne obvyklú úrokovú sadzbu. Ďalej namietal, že v prípade, ak súd chcel zaujať záver o neprimerane vysokej sadzbe zmluvných úrokov, mal tak urobiť po dôkladnom dokazovaní, pretože nestačí na uzavretie záveru o prípadnej neplatnosti dojednanej výšky len odkaz na priemernú výšku úrokových sadzieb v danom období. Rovnako aj tu poukázal na rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom. Vo vzťahu k ochrane

spotrebiteľa poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR a na odlišné stanovisko podpredsedu Ústavného súdu JUDr. S. Y., teda, že ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom, ale nemožno mu poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby odvolací súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte namietaným nesplnením procesných podmienok, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v oprávnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

11. K námietke nesplnenia procesných podmienok odvolací súd uvádza, že procesné podmienky, sú vo svojej podstate podmienky konania, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. V teórii civilného práva sa tieto podmienky kategorizujú do štyroch skupín, a to vecné procesné podmienky (žaloba, splnenie poplatkovej povinnosti), podmienky na strane súdu (právomoc, príslušnosť, zákonné obsadenie súdu), podmienky na strane účastníkov/strán sporu (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, prípadné povinné zastúpenie advokátom, spôsobilosť byť zástupcom, riadne plnomocenstvo zástupcu) a tzv. negatívne procesné podmienky (resiudicata). Skúmanie týchto procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu, a to počas celého priebehu konania, s výnimkou skúmania podmienky všeobecnej miestnej a osobitnej miestnej príslušnosti danej na výber, ktoré súd skúma len na námietku žalovaného, a to pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí. V prípade, ak súd zistí nedostatky v procesných podmienkach, musí skúmať, či sú tieto nedostatky odstrániteľné alebo neodstrániteľné. O odstrániteľné nedostatky v procesných podmienkach ide vtedy, ak sa súd po ich zistení pokúsi tieto odstrániť, či už vlastným postupom alebo výzvou tej sporovej strane, na ktorej tento nedostatok vznikol. V prípade, ak ide o neodstrániteľné nedostatky v procesných podmienkach, alebo ak nedošlo k odstráneniu odstrániteľného nedostatku procesnej podmienky, je dôvod na zastavenie konania. V prípade, ak súd vec prejednal a rozhodol aj napriek uvedenému nedostatku, potom konanie trpí vadou nesplnenia procesných podmienok. Odvolací súd nezistil naplnenie tohto odvolacieho dôvodu.

12. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a

obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdny sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že došlo k naplneniu tejto odvolacej námietky, a to vo vzťahu k výške úrokovej miery, ako aj vo vzťahu k nedostatočnému zisteniu skutkového stavu týkajúceho sa toho, či spotrebiteľská zmluva spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti a či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky.

13. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka bola naplnená, a to tým, že súd prvej inštancie síce aplikoval na predmetný prípad správny právny predpis, ale tento nesprávne interpretoval.

14. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemá pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva o úver je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa. Odvolací súd rovnako zdôrazňuje, že ani v priebehu odvolacieho konania nebol namietaný, či spochybnený spotrebiteľský charakter uzatvorenej zmluvy.

15. Súdom prvej inštancie nevyhovelo žalobe žalobcu v celom rozsahu z dôvodu, že právnym predchodcom dohodnutý úrok považoval za absolútne neplatný právny úkon, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, pretože viac ako dvojnásobne prevyšoval mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. S uvedeným záverom nesúhlasil žalovaný odôvodňujúc, že výška úrokovej miery je ovplyvnená viacerými faktormi, ako aj tým, že o neplatný právny úkon ide vtedy, keď dohodnutý úrok viac ako štvornásobne prevyšuje obvyklú úrokovú sadzbu. Odvolací súd sa preto zaoberal tým, či súdom prvej inštancie zistený skutkový stav a následný prijatý právny záver bol správny alebo nie.

16. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že úver je odplátnym právnym úkonom, za ktorý možno dohodnúť jednak úroky, a jednak aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (tzv. úverové obdobie). Právne predpisy umožňujú, aby veriteľ podľa svojich predstáv poskytol úver na dobu určitú, a aby za takéto poskytnutie peňažných prostriedkov požadoval od dlžníka dohodnuté úroky. Takto dohodnuté úroky patria veriteľovi od začiatku, t.j. od poskytnutia úveru, a to až do jeho konca, t.j. do splatnosti úveru, pretože zo zákonom stanovených dôvodov má veriteľ právo splatnosť úveru posunúť. Žiadny právny predpis výslovne neurčuje minimálny či maximálny úverový strop, t.j. neurčuje žiadnu hranicu prípustnosti stanovenia minimálnej či maximálnej výšky dohodnutých úrokov, čo však automaticky neznamená, že veriteľ má možnosť dohodnúť si s dlžníkom akúkoľvek výšku úrokov bez sankcionovania právnymi predpismi.

17. Pri dojednaní úrokov koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu v situácii, ktorá je pre neho nepriaznivá. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri poskytnutí peňažných prostriedkov uspokojí, bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutých finančných prostriedkov a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky.

18. Odvolaciemu súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že sú to predovšetkým nebankové subjekty, ktoré pri uzatváraní úverových zmlúv s dlžníkmi zakotvia v zmluvách také úroky, ktoré sú neprímerané a odporujúce dobrým mravom. V prípade nebankových subjektov, poukazujúc na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, je potrebné skúmať, či v zmluve dohodnutá úroková miera nie je neprímerane vyššia ako priemerná úroková sadzba, ktorá bola poskytovaná bankami v čase, kedy došlo k uzatvoreniu zmluvy. V prípade, ak dohodnutá úroková sadzba medzi nebankovým subjektom a dlžníkom prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu bánk aspoň viac ako dvojnásobne, potom možno konštatovať, že takáto dohoda je absolútne neplatná a v rozpore s dobrými mravmi. V predmetnom prípade bola žaloba síce podaná žalobcom, ktorý je nebankovým subjektom, avšak z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva, že Zmluva o úvere žalovaný neuzatvoril so žalobcom, ale s jeho právny predchodcom - K. G., t.j. bankovým subjektom. Vzhľadom na uvedené tak nemožno postupovať pri kontrole dohodnutých úrokov ako v prípade nebankových subjektov, a teda porovnávať úrokovú sadzbu s priemernými úrokovými sadzbami poskytovanými bankami v čase uzatvorenia zmluvy. Odvolací súd sa v tomto smere stotožňuje s námietkou žalobcu, že výška dohodnutých úrokov poskytovaných bankou závisí od mnohých faktorov, teda táto sa môže odchyľovať aj od priemerných úrokových sadzieb bánk. Z uvedeného dôvodu je tak potrebné k posúdeniu prijateľnosti či neprijateľnosti dohodnutej výšky úrokov medzi bankou a dlžníkom posudzovať individuálne v tomto prípade. Na základe vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k tomu, že je daný dôvod na zrušenie rozsudku v napadnutej časti a na jeho vrátenie súdu prvej inštancie.

19. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že súd prvej inštancie sa pri posúdení žalobcom uplatneného nároku zaoberal len posúdením primeranosti a prijateľnosti dohodnutého zmluvného úroku medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, avšak absentuje akékoľvek zisťovanie a dokazovanie vo vzťahu k tomu, či uzatvorená úverová zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v rozhodnom období, resp. či došlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti.

20. Z vyššie uvedených dôvodov tak preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a v súvisiacom výroku III. o trovách konania podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Úlohou súdu prvej inštancie tak bude znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom - posúdiť, či uzatvorená zmluva spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti, či došlo k platnému predčasnému zosplatneniu a k platnému postúpeniu pohľadávky z bankového subjektu na nebankový subjekt a v nadväznosti na uvedené zistenia, opätovne rozhodnúť o zvyšku žalobcom uplatneného nároku - následne vo veci znova rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 C.s.p. aj náležite odôvodniť.

22. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).